
Minneord

OSS IMELLOM

GERD ERSDAL

IVAR AARAAS

KNUT A. HOLTEDAHL

RAGNHILD SAGSVEEN

REIDAR HØIFØDT

TORDIS SØRENSEN HØIFØDT

Vår kollega og venn gjennom mange år, Per-Dagfinn Balsvik, døde 11.11. 2006, 72 år gammel.

Han ble født 25.4. 1934 i Vadsø, vokste opp i Vestre Jakobselv og Harstad og tok realskole og gymnas i Tromsø. Per-Dagfinn studerte medisin ved Universitetet i Oslo og ble cand.med. i 1960. Etter kvalifisering i kvinne- og barnesykdommer og fødselshjelp dro han til Asella i Etiopia og arbeidet ved et svensk misjonshospital i tre år.

Tilbake i Norge fullførte han spesialistutdanning i barnesykdommer ved Haukeland Universitetssjukehus. I 1969 dro han til en palestinsk flyktningleir utenfor Amman i Jordan. Opplevelsene i teltleiren, med sørpe og kulde, førte til et varig engasjement for palestinernes skjebne. I 1970 fikk ektefellen Randi et forskningsstipend som brakte familien til Etiopia i tre nye år. Per-Dagfinn ble leder for svenske Redd Barnas slumklinikker for mor og barn. Arbeidet inkluderte fødselshjelp i Addis Abeba og bygging av klinikker. Tilbake til Norge gikk ferden til Tromsø, først til oppbyggingen av Barneavdelingen ved regionsykehuset og så fra midten av 1970-årene til stillingen

som assisterende fylkeslege. I midten av 1980-årene ble han fylkeslege i Troms. Han var knyttet til dette kontoret inntil han gikk av – og faktisk også i noen tid etterpå med rådgivningstjenester.

Per-Dagfinn var med og stiftet Leger mot atomkrig i Norge i 1982 og var leder i organisasjonen i 1986 – 87. Han arbeidet også internasjonalt i organisasjonen i en viktig periode da samarbeid mellom amerikanske og russiske leger ble etablert. Per-Dagfinn var engasjert i arbeidet mot atomvåpen i alle år også etter dette.

Vi som lærte Per-Dagfinn Balsvik å kjenne, møtte en varm, interessert, entusiastisk og nysgjerrig person. Han hadde en lun humor, og han var alltid opptatt av å ta vare på de ressursvake og sikre deres rettigheter. Han kunne virke tilbaketrukket, kanskje sjenert, men han hadde stor autoritet. Som leder var han støttende og raus og lot medarbeiderne få utfolde og utvikle seg. Han hadde et åpent hjem for venner og kolleger, og mange vil huske hans kokekunst med glede.

Per-Dagfinns store lidenskap var å oppleve verden og naturen. Han beholdt spenst, kraft og ungdommelighet også i tiden etter at han ble pensjonist. Han reiste over hele verden, med minst mulig ryggsekk. Mest reiste han med Randi, men også ofte alene eller med en god ungdomsvenn. Til Tibet, Kina, Nepal, Mexico, Guatemala...

Kreftsykdommen forandret brått alt, og det ble et strevsomt sykeleie med mye smerter.

Vi minnes med glede de mange år med samhold og samarbeid. Vi lyser fred over hans gode minne, og våre tanker går til Randi, som har mistet sin livsledsager, og til hans barn og barnebarn.

Publisert: 18. januar 2007. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.